

РЕШЕНИЕ

Номер 278

11.11.2020 г.

Град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Апелативен съд - София

5-ти наказателен

На 11.11.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Веселин Пенгезов

Членове: Десислав Любомиров
Атанаска Китипова

Прокурор: Димитър К Арабаджиев (АП-София)
Веселин Стоянов Стоев (АП-София)

като разгледа докладваното от Веселин Пенгезов Въззивно частно
наказателно дело № 20201000601089 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.452, ал.1, изр.2, вр. чл.313 и сл. НПК.

Образувано е по жалба, подадена от осъдения С. В. Б. чрез процесуалния му представител- адв. Б. Б. срещу определение от 30.06.20г., постановено по НЧД № 922/20г. на СГС, НО, 29-ти състав, с което на основание чл. 43а, т.2 от НК е заменено отчасти наложеното на осъдения Б. наказание „пробация“, включващо следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 1 година и 6 месеца, „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 1 година и 6 месеца и „безвъзмезден труд в полза на обществото“- 200 часа за срок от 1 година с наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца и 27 дни.

В жалбата са релевирани доводи за незаконосъобразност и неправилност на постановения съдебен акт. Поддържа се, че в случая не са налице материално-правните предпоставки за замяна на наложеното наказание „пробация“ с „лишаване от свобода“, доколкото причината за неизпълнението на мярката „безвъзмезден труд в полза на обществото“ е обстоятелството, че осъденият е трудово ангажиран в автосервиз на пълен работен ден. В тази връзка се акцентира, че Б. има две непълнолетни деца, за

които трябва да се грижи и не може да си позволи да не работи, с оглед което е налице уважителна причина за неизпълнение на наложената мярка. Сочи се още, че не са съобразени изискванията на чл. 221, ал.3 от ЗИНЗС, съгласно които на осъдения се възлага работа до три часа дневно в извънработно време или на пълно работно време в един от празничните или почивни дни, в противовес на което Б. бил принуден да подпише график за работа на пълнен работен ден в рамките на работната седмица. Твърди се, че е налице нарушение и на чл.227 от ЗИНЗС, тъй като Заповед № 2131/14.12.2018г. касаела времеви период и нарушения, по отношение на които вече има влязъл в сила съдебен акт. Предвид горното се настоява за отмяна на първоинстанционния съдебен акт и постановяването на друг такъв, с който бъде отхвърлено предложението на Председателя на пробационния съвет за замяна на наложеното наказание „пробация“ с „лишаване от свобода“.

Прокурорът от градска прокуратура и Председателят на пробационния съвет не са взели становище по жалбата.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, осъденият Б., редовно призован, се явява лично и се представлява от упълномощения си защитник – адв. Б. Б.. Последната настоява за отмяна на първоинстанционния акт като неправилен, незаконосъобразен и постановен в нарушение на процесуалните правила. Счита, че не са налице изискванията за замяна на наказанието, тъй като неизпълнението на мярката се дължи на основателна причина. Поддържа, че е налице нарушение на чл. 221 от ЗИНЗС, съгласно който пробационните служители са длъжни да изготвят график /до три часа в работни дни и пълнен работен ден в почивните дни/, като уведомят осъденото лице за тази възможност. Счита, че именно пробационните служители са адресат на разпоредбите на ЗИНЗС, а не Б., както неправилно е възприето в мотивите към определението. В този смисъл настоява за отмяна на първоинстанционния акт.

Осъденият Б., в лична защита, поддържа казаното от защитата, като допълва, че работи на постоянен трудов договор. В предоставената му последна дума, моли да не влиза в затвора, тъй като има хубава работа и полага грижи за семейството си.

Представителят на апелативна прокуратура дава заключение за

неоснователност на жалбата. Счита, че първоинстанционният съд обосновано е анализирал доказателствата, установяващи допускането на нарушения при изпълнение на наказанието „пробация“- „задължителната регистрация по настоящ адрес“ и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“. Намира, също така за законосъобразна и мотивирана констатацията на градския съд, че пробационната мярка „безвъзмезден труд в полза на обществото“ от 200 часа практически не е полагана, с оглед което счита, че съдът правилно е редуцирал първоначално наложените наказания, като ги е заменил с „лишаване от свобода“.

Председателят на пробационния съвет София- Д., изразява несъгласие с твърденията в жалбата, като акцентира, че предвиденото в разпоредбата на чл. 221 от ЗИНЗС се отнася за осъдени лица, които са представили трудов договор или някакви други доказателства относно трудовата си ангажираност. Такива доказателства към момента на изпълнение на наказанието „пробация“, осъденият Б. не е представил в пробационната служба. Сочи още, че пробационните служители са се съобразили с трудовата ангажираност на осъдения, като именно по тази причина същият е бил насочен към Зоологическата градина, предвид възможността да се полага труд на обекта и в почивни дни. Същият обаче, не се е явявал, както на първоначалния, така и на новия обект, за което е бил наказван и със заповед- предупреждение за замяна на наказанието „пробация“ с „лишаване от свобода“. В тази връзка, счита, че след като веднъж съдът му е дал възможност да преосмисли поведението си и да коригира изпълнението на наказанието, но това не се е случило, то решението на СГС е законосъобразно и правилно, и следва да бъде потвърдено.

В реплика, адв.Б. сочи, че начина по който се налага наказанието „безвъзмезден труд в полза на обществото“ няма нищо общо с представянето на писмени доказателства за трудова дейност. Поддържа още, че по делото не е налице заповед, касаеща нарушенията през 2020г.

Апелативен съд- София, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Постановявайки определението си, решаващият съд е приел, че са

налице предпоставките на чл. 43а, т. 2 от НК за замяна на наказанието „пробация“, наложено на Б. с „лишаване от свобода“. Изводите му относно отсъствието на уважителна причина за неизпълнение на наложените на осъдения пробационни мерки, са обосновани и законосъобразни.

Безспорно е установено, че с влязъл в сила съдебен акт- споразумение от 17.04.2018 г. по н. о. х. д. № 70/2018 год. на РС- Тетевен за извършено престъпление по чл. 316 вр. чл.308, ал.2, вр. ал.1 от НК на С. В. Б. е наложено наказание „пробация“, включващо три задължителни пробационни мерки – „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 1 година и 6 месеца с периодичност два пъти седмично, „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 1 година и 6 месеца и „безвъзмезден труд в полза на обществото“ 200 часа за срок от 1 година.

Наказанието е било приведено в изпълнение на 18.05.2018г., като с протокол от същата дата, осъденият е декларирал, че е уведомен и запознат с произтичащите от осъждането му задължения, в това число, че е длъжен да полага безвъзмезден труд в полза на обществото във време и на места, определени му от пробационния служител. Предупреден е бил, също така, че при неизпълнение на пробационните мерки, спрямо него ще бъдат приложени санкциите, съобразно чл.227, ал. 1 от ЗИНЗС. Изпълнението на наказанието е било преустановено поради внасяне в СГС на предложение за замяна на неизтърпяната част на наказанието „пробация“ с „лишаване от свобода“ на основание чл. 43а, т.2 НК.

С определение по НЧД № 867/19г, влязло в сила на 16.01.2020г., СГС, 27-ми състав е отхвърлил предложението на Пробационния съвет- София, като неоснователно. Изпълнението на наказанието е било възобновено, считано от 22.01.2020г., като още на следващия ден, осъденият е подписал декларация, удостоверяваща, че същият е запознат с условията на изпълнение на санкцията и се задължава да изпълнява дадените му указания по изпълнение на мярката от пробационния служител или определено от него длъжностно лице, както и да спазва установените правила по техника на безопасност. На 20.01 и 30.01.2020г. били съставени графици за изпълнение на пробационните мерки за месеците януари и февруари, които били подписани от осъдения без възражения. С протоколи №№ 99/04.02.2020г.,

115/10.02.20г., 139/18.02.20г., 148/24.02.20г., 149/25.02.20г. са констатирани нарушения при изпълнението на така наложените мерки, като в тази връзка на 24.02.2020г. е изготвено ново предложение до председателя на Пробационния съвет- София за замяна отчасти на наказанието „пробация“ на Б. с „лишаване от свобода“. Именно по повод така изготвеното и внесено предложение, СГС, НО, 29-ти състав се е произнесъл с обжалваното определение, предмет на настоящата въззивна проверка.

Софийският апелативен съд счита, че при постановяване на атакуваното определение, първостепенният съд е осъществил цялостна и пълноценна проверка на релевантните факти. Съставът на градския съд е изложил пространни и съдържателни мотиви, в които се извършва изчерпателно обсъждане на всички установени по делото и относими към предмета на произнасянето факти.

За да постанови обжалваното определение, СГС е приел за доказано, че от възобновяването на изпълнението на наказанието, осъденият Б. системно не е изпълнявал наложеното наказание, като не е съблюдавал определените му пробационни мерки. За тези отклонения са съставени констативни протоколи /цитирани по-горе в изложението/, като в същите Б. е посочвал различни причини за неизпълнението на наказанието, някои от които- че бил забравил; бил дошъл, но вратата била заключена, или че не е можел да отсъства от работа. Първостепенният съд е основал решаващия си извод след като е проследил старателно цялостното поведение на осъденото лице от началото на изпълнение на наказанието, допуснатите отклонения / подробно цитирани в определението/ и причините за това. Настоящият състав намира, че първата инстанция правилно е установила относимите за произнасянето по реда на чл. 451 от НПК факти и законосъобразно е формирала, въз основа на събраните по делото доказателства, извод за наличие на всички изискуеми предпоставки за допускане на предложената от Председателя на П. съвет София замяна на наказанието „пробация“ с наказание „лишаване от свобода“. Въззивният съд, в настоящия състав, не намира основания да бъде преразгледан и ревизиран този решаващ извод. Надлежно констатирано и удостоверено, съответно - доказано пред съда се явява всяко отклонение на осъдения от изпълнението на наложеното му наказание. САС изцяло споделя мотивите на първостепенния съд в насока, че изтъкнатите от осъдения

житейски причини за неспазване на определените пробационни мерки не се явяват уважителни или такива, които да се противопоставят на основанията за замяна на наложеното, но неизтърпявано наказание. Нещо повече, именно съобразяването на пробационната служба с трудовата ангажираност на осъденото лице е било в основата на промяна на местоизпълнението на мярката „безвъзмезден труд в полза на обществото“. Както правилно е отбелязано от решаващия съд, естеството на обекта- Зоологическата градина в София е такова, че позволява отработването на часовете да се извършва и през почивните дни, с оглед което обосновано са отхвърлени възраженията на защитата, че изпълнението на безвъзмездния труд е било несъвместимо с работата на осъдения. Неоснователни са също така и доводите, че задължение на пробационните служители е било да разяснят възможността за полагане на тези часове в почивните дни, доколкото от една страна, осъденият е подписвал без възражение изготвяните от пробационния служител графици, вместо своевременно да изтъкне пречки за изпълнение на графика /каквато се явява трудово му правоотношение, обхващащо същия часови диапазон и за което обстоятелство осъденият е бил наясно, че ще съставлява обективна пречка, възпрепятстваща изпълнението на задължението по наложената му санкция/, за да може той да бъде коригиран съобразно възможностите му. Същевременно, от доказателствата по делото съдът правилно е извел констатацията, че Б. в достатъчна степен е бил наясно как да заяви претенциите си по изпълнението, включително да спре изтърпяването на пробационната мярка „безвъзмезден труд“. В тази връзка, правилно е прието, че с поведението си осъденият е показал явна дезинтересираност и нежелание да изпълнява наложеното му наказание „пробация“, респективно очевидно не показва да е понесъл предупредително-възпиращото и поправително-възпитателното въздействие на тази мярка на държавна принуда.

Ето защо, за целите на специалната превенция спрямо този осъден и за да се формира у него тепърва осъзнаване на обществено непозволения и престъпен характер на извършеното от него противоправно деяние е наложително, същият, след неуспешното въздействие на по-лекото наказание „пробация“, да изтърпи наказание „лишаване от свобода“. В този смисъл, иницирирането на производството по чл. 451 от НПК се явява законосъобразно и навременно, а предложението за частична замяна на наказанието

„пробация“ с „лишаване от свобода“ – основателно. Като е приел това, Софийският градски съд, НК, 29-ти състав е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде потвърден.

В случая при замяната на наказанието „пробация“ с „лишаване от свобода“, правилно наказанието е било определено на 3 /три/ месеца и 27 /двадесет и седем/ дни „лишаване от свобода“, като този размер е съобразен и със заявеното от председателя на пробационния съвет искане.

По изложените съображения и на основание чл. 345 от НПК, Апелативен съд- София

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 30.06.2020 год., постановено по НЧД № 922/20г. на СГС, НО, 29-ти състав, с което на основание чл. 43а, т.2 от НК е заменено отчасти наложеното на осъдения С. В. Б. наказание „пробация“ за неизтърпяната част в размер на 7 /седем/ месеца и 24 /двадесет и четири/ дни с „лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ месеца и 27 /двадесет и седем/ дни, което да бъде изтърпяно при първоначален „общ“ режим.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____